

DAVID

DRÁBEK

EMBR40

DAVID DRÁBEK
EMBRYO
ČILI SILICON BABY

Režie Janusz Klimsza

Dramaturgická spolupráce David Drábek

Výprava Marta Roszkopfová

Soundtrack Norbert Lichý

Kytarová sóla Radim Mroš Vaněk

Deník rychlého člověka Tomáš Míka

HRAJÍ

Stela Markéta Haroková

Irena Lucie Žáčková

Zdenička Ivana Stejskalová

Vlasta Waclawiková Nikola Birklenová

Honza Norbert Lichý

Honzik Jan Plouhar

Kajetán Michal Przebinda

Kytarista Radim Mroš Vaněk

Hlas Embrya Norbert Lichý

HLASY V ČERNÉ SKŘIŇCE

Kajetán Michal Przebinda

Číšník Roman Harok

Paní Charbuláková Zdena Przebindová

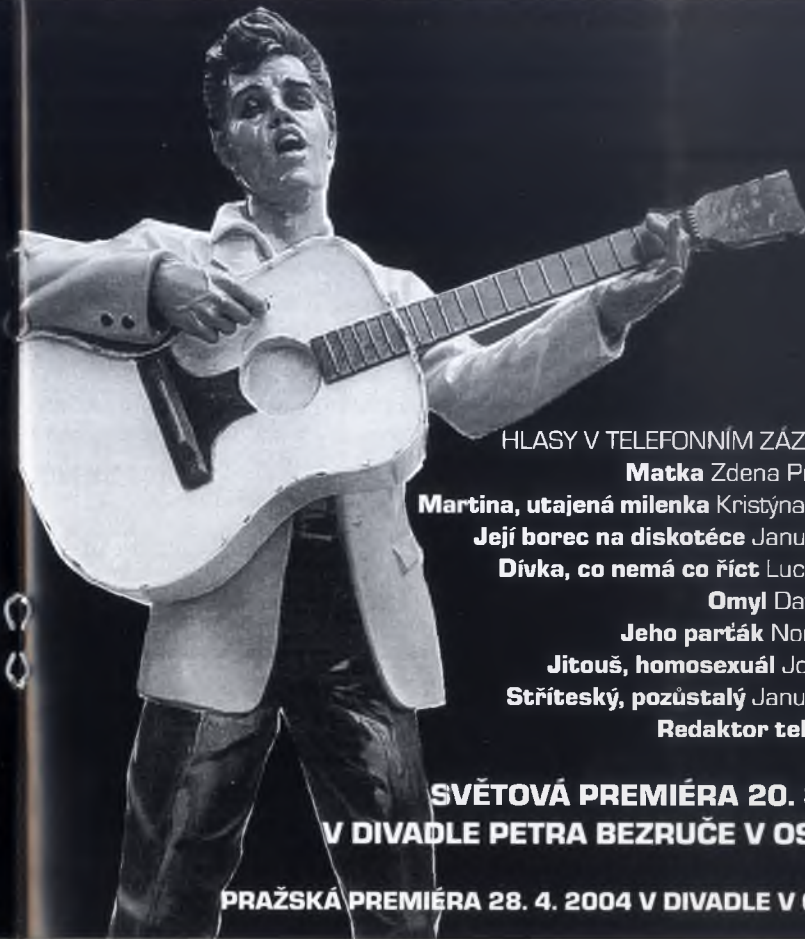
Dívka Kristýna Kociánová

HLASY V TELEVIZI

Kačer Donald Miroslav Kudela

Překladatel Janusz Klimsza

Kajetán Michal Przebinda

HLASY V TELEFONNÍM ZÁZNAMNÍKU

Matka Zdena Przebindová

Martina, utajená milenka Kristýna Kociánová

Její borec na diskotéce Janusz Klimsza

Dívka, co nemá co říct Lucie Žáčková

Omyl David Drábek

Jeho parták Norbert Lichý

Jitouš, homosexuál Josef Kaluža

Stříteský, pozůstalý Janusz Klimsza

Redaktor televize ***

**SVĚTOVÁ PREMIÉRA 20. 3. 2004
V DIVADLE PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ.**

PRAŽSKÁ PREMIÉRA 28. 4. 2004 V DIVADLE V CELETNĚ.

DAVID DRÁBEK (1970)

Dramatik, režisér, umělecký šéf autorského Studia Hořící žirafy. Absolvent Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, obor filmová a divadelní věda. Už na univerzitě založil spolu s Darkem Králem divadelní Studio Hořící žirafy, které se specializuje na žánr moderního kabaretu. Autor a režisér všech inscenací Studia. V letech 1996 – 2001 dramaturg činohry Moravského divadla v Olomouci. V letech 2001 – 2003 vedl nově vzniklou alternativní scénu Hořící dům. Iniciátor společného projektu tří alternativních scén (Činoherní studio

z Ústí nad Labem, Studio Hořící žirafy, Divadlo Petra Bezruče z Ostravy) „Nová osa“. V roce 1995 obdržel Cenu Nadace Alfréda Radoka za nejlepší původní hru roku (za text „Jana z parku“). V roce 2003 vydal v nakladatelství Větrné mlýny knižně sedm svých her. „Jana z parku“ byla zahrzena do antologie Česká divadelní hra 90. let. Jako autor, režisér a dramaturg spolupracoval s Klicperovým divadlem v Hradci Králové, Divadlem Petra Bezruče v Ostravě, Severomoravským divadlem v Šumperku a Západočeským divadlem v Chebu.

Vlastní divadelní hry a jejich první provedení:

- 1992 – Saundra (spolu s Darkem Králem, uvedeno pod názvem Malá žranice, 2003, režie David Drábek)
- 1993 – Hořící žirafy (1993, režie David Drábek a Darek Král)
- 1994 – Jana z parku (1995, režie David Drábek a Darek Král)
- 1995 – Vařila myšička myšičku (1996, režie David Drábek)
- 1997 – Kosmická snídaneň aneb Nebřenský (1997, režie David Drábek)
- 1998 – Švédský stůl (1999, režie Vladimír Morávek)
- 1999 – Kostlivec v silonkách (1999, režie David Drábek)
- 2000 – Kuřáci opia
- 2002 – Embryo čili Automobily východních Čech (2004, režie Janusz Klimsza)
- 2002 – Kostlivec : Vzkříšení (2003, režie David Drábek)
- 2003 – Akvabely (chystá se v roce 2005 v režii Vladimíra Morávka)

Mám spoustu fóbíí. Když nenasměruji svou energii nějak kreativně, tak se soustředím na sto tisíc věcí, které mě děsí. Tvorba je pro mě výraz čirého pudu přežití. Klidně se můžu zbláznit, a pořád dokážu dirigovat celý filmový štáb. Ale sebe zvládnout nedokážu.

— Lars von Trier —

Já všechno spálím. I když vařím něco maličkého, spálím to.

— Marie Macurová z Karviné —

Lid v celém království je pijácký, obžerství oddaný, pověřivý a chtivý novot.

— Aeneas Sylvius Piccolomini: Historie česká —

Ve skutečnosti jsme nikdy z ráje nebyli vyhnáni. Žijeme si jako kdysi uprostřed rajske zahrady, my sami jsme tou rajskou zahradou – ale bez vědomí sebe sama, a tím – uprostřed pekla.

— Christian Morgenstern —

Vstup do EU je také o tom, že bude německý policista se zbraní v ruce na našem území zatýkat české občany.

— Václav Klaus v TV Nova —

ABY SE ČECHŮM OVARY ZACHVĚLY

Copak je to za ujeté přání? Proč brát hůl sám na sebe? Proč pouštět naši národní karmě žilou? Tolik otázek a tak dlouhé fronty na odpovědi...

EMBRYO jsem psal s pěnou u pusu a odbojným čelem. Nacpal jsem do něj punčochu plnou zohýbaných hřebíků a šroubů, a pak to celé odpálil mezi soukmenovce. Většina z nich si toho samozřejmě ani nevšimla, ani se nepodrbala. Autor [udýchaný a s popraskanými žilkami v očích a trapný] tedy usedne někde v chládku a nabírá sílu k další rundě. Literatury nebo alkoholu.

Co mi na nás vadí?

Že žijeme jen pro své konzumentské obavy. Že jsme věční kverulanti, co místo krmítka dají v zimě za okno ceduli s nápisem „SAMI MÁME MÁLO!“

Nemáme. Máme ažaž! Až jsme z toho špekati a dýchaviční. A kdejaký žebrák v Indii je šťastnější než my. A kdejaký šantala v Nigérii to vidí v růžovějších barvách. Pitomci. Tyhle černé huby vůbec nechápou, jak je život otrěsný a náročný, že? A chtějí sem navíc všichni vtrhnout a ujídat nám. Nebo nám sem naklást svoje embrya a vystrnadit nás. Ale svět to tak nenechá! Nebo... ehm... cože?

Že na mě asi vytáhnete hokejku? Že puk nemá co dělat ve Snu noci svatojánské? Že sny jsou jen opium nepraktických vandráků? Že by vandráci měli podstoupit převýchovu v OBI?

Že nejste fašouni? Že za komunistů bylo líp? Že motám páte přes deváté?

Pojďme si to u Bezručů vyříkat. Vždyť všichni šijeme u jednoho Vietnamce. A mýtus o Srdci Evropy je možná jen představa masturbujícího řezníka.

Ve hře Žabikuch píšu o tichomořském ostrůvku, kde mají všichni vypnutý zvuk u televize. Takže kdokoliv se objeví na obrazovce, ten je slavný. Nu a v Česku je to úplně stejné, jen s tím rozdílem, že my si necháváme zvuk puštěný...

Pojďme si to u Bezručů hezky potmě vyříkat. Žádná televize, hezky na férovku, ego proti egu. Když to nevyjde, tak to celé zmuchláme a hodíme za hlavu.

Já si prostě nemyslím, že je Blaník plný úředníků. Já si myslím, že jsou tam rytíři.

David Drábek

[Olomouc, 21. 2. 2004]

P.S.: Vidím to růžově.

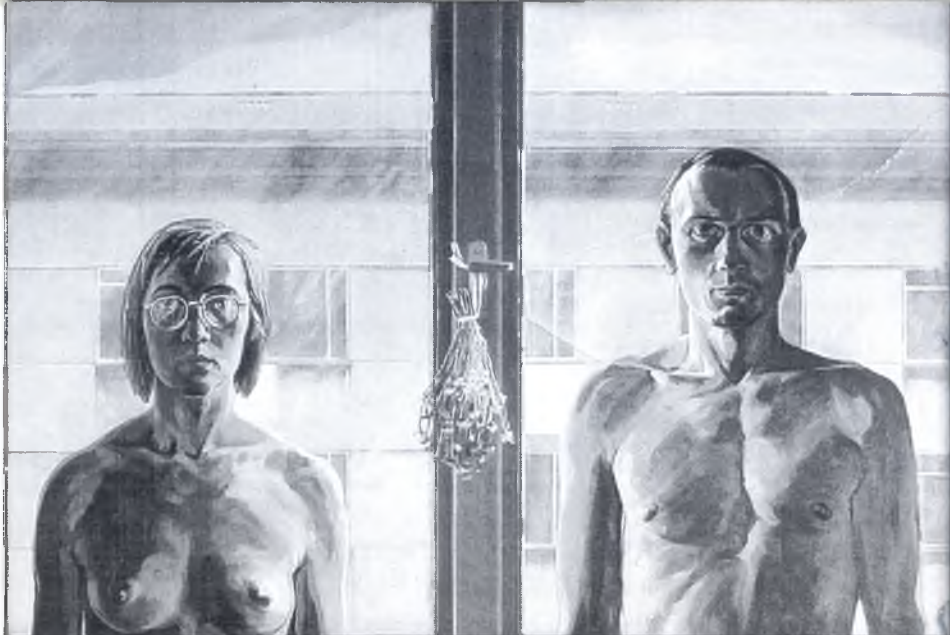
„David Drábek mi poslal hru / jmenuje se Embryo a já jsem si ji dneska přečetl na žlutém prostěradle / žena měla přijít v jednu – ale mně to ještě ani o čtvrt na tři nevadilo / četl jsem tu hru, v které postavy mluví na sebe hrozně vtipně a teskně / smál se a těšil se už od strany osm jak to bude dál / a nic se tam nestalo a všechno / a mě najednou napadlo / takhle musel číst Otomar Krejča Topolovy hry / a tak jsem si to představil hned / jak to s ním bude – sedmdesátiletým Drábkem v Národním divadle / hrozně nespokojeným s novým nastudováním Hořicích žiraf, nebo Švédského stolu, nebo Johan-ky z parku / a všechno jsem

si to uměl představit / jak zpoličkuje tam hrozně uměleckého šéfa – takhle že on to nenapsal / všichni se budou ho bát / hrozného starce s něžnýma očima / pověstný bude tím, že nenechá nic si škrtnout v těch svých hrách / protože jsou krásně vystavěny / a hlavně jsou to básně a v básních se neškrτά / nikdy není úplně jisté, v kterém řádku bydlí krása / pak se zmocní svého textu / ukradne ho suflérce / z ředitelské lóže jme se předčítat hercům tu hru po smyslu / číst bude dvě hodiny, tři / čím déle bude číst, tím víc ohlušující ticho v Národním divadle / pak slabší povahy začnou kolabovat / herečky plakat, smutno

jim bude ze životů nedožítých a nedotoužených / básník bude hřímat a hřímat / vzduchem začnou plout fascinující preludy – valnou většinou nahé ženy nebo andělé / tu a tam ale i komiksové postavy / hrozný Drábek v Národním divadle nepřestane a nepřestane / dokud to nedočte do konce / režisér se zastřelí a stařícký herec Krajčo řekne / toto je poezie. Dá pak následně v Národním výpověď / odjede do Brazílie milovat se celé noci s mulatkami... Myslím, že tak nějak to bude a je.“

VLADIMÍR MORÁVEK

Inspice **Jarmila Paulerová** | Náповěda **Jiřina Čížková**
Rekvizity **Tereza Dubová** | Garderoba **Markéta Martinková**
Vlášenky **Dana Zajičková** | Světla **Jiří Kos** a **Radim Mroš Vaněk**
Zvuk **Michael CISOVSKÝ**
Šéf výroby **Bedřich Losovský**
Propagační výtvarnice **Marta Kolářová**
Jevištní mistr **Jaroslav Vrzal**
Technika **Vladimír Šulc, Roman Widenka, Michal Weber,**
Michal Fidler a **Pavel Johančík**

Program vydala Divadelní společnost Petra Bezruče s. r. o.
k 5. premiéře sezóny 2003-2004.

Práva k provozování tohoto díla zastupuje DILIA, divadelní a literární
agentura, občanské sdružení, Krátkého 9, 190 03 Praha 9.

Textovou část připravili David Drábek a Barbora Červenková.

Grafický návrh programu a plakátu Marta Roszkopfová.

Fotografie Wiesław Przewczek, Jitka Taussiková a archiv.

DTP Marian Siedlaczek.

Vytiskl PROprint, s. r. o., Český Těšín.

Divadlo Petra Bezruče provozuje Divadelní společnost Petra Bezruče.

Ředitel Jiří Krejčí.

Umělecký šéf Janusz Klimsza.

Manažer Tomáš Suchánek.

Zřizovatelem Divadla Petra Bezruče je Magistrát města Ostravy.

www.bezrucy.cz

